و لگاتو؛ نامی برای کو ک کردن سازهای شکسته ی لبخند

دوست داران همدم، لابد شنیده اند که اولین گردهمایی ارکستر ملی ویژه (لگاتو) با حضور فرزندان هنرمند همدم در گرگان بر گزار شد و البته خبر دارند که؛ در این رویداد، گروه سرود فرزندان همدم به اجرای برنامه پرداخت و با استقبال و تحسین زیاد حاضرین هم روبرو گردید. بانی و برنامه ریز اصلی این گردهمایی، بانویی نیکوکار است که این گزارش و گفت و گو، می خواهد شما را با او بیشتر آشنا کند:

از میان درختان سرسبز جنگلهای شمال، نوای خوش پرندهها به گوش می رسد. اما خوب که دقت می کنی مى فهمى اين صداهاى دلنشين أميخته باارتعاش ساز و أواز هنرمندان ویژهایست که آهسته و پیوسته نتها و کلمات را برتن سازها و در حنجرههای معصوم می نوازند. مدتی ست به همت بانویی هنرمند اتفاقی مبارک در جهان فرزندان کم توان ذهنی رخ داده و «ار کستر ملی ویژه ایران» با عنوان «لگاتو» شكل گرفته و تمرينات خودش را آغاز كرده است. مریم گیلاسیان، کارشناس ارشد روان شناسی و موسس و مدیر مرکز جامع توانبخشی وحرفه آموزی بهکوش گرگان است و در حال حاضر بیشتر وقت خود را صرف انسجام و شکل گیری ار کستر ملی ویژه ایران می کند تا در سایهی هنر، بخشی دیگر از توانمندی های افراد معلول را <mark>با</mark> همراهی مربیان و همراه<mark>انش به ن</mark>مایش بگذارد. او نگاهی فراموسسهای دارد و همهی سعی خودش را می کند تا کم توانان ذهنی واجدالشرایط از سراسر ایران، در این گروه هنری عضو بشوند. با او همراه می شویم تا در این باره بیشتر

🤝 چطور به دنیای افراد کم تـــوان ذهنی وارد شدید؟

«از زمانی که خودم را شناختم، همیشه در درونم علاقه ی زیادی به همراهی با انسانهای ویژه احساس می کردم. از آن حسهایی که نمی شود خیلی در موردشان توضیح داد. برهمین اساس در رشته ی روان شناسی کودکان استثنایی در دانشگاه شروع به تحصیل کردم و در همان سالهای فارغ التحصیلی بود که بهزیستی موسسه ها را به بخش خصوصی واگذار می کرد. بااشتیاقی که در درونم وجود داشت با همراهی همسرم (فرهاد قاسمی) مرکز بهکوش را در گرگان تاسیس کردیم که درآن زمان کارش قاسمی) مرکز بهکوش را در گرگان تاسیس کردیم که درآن زمان کارش را با دوازده پسر و بدون هیچ الگویی در ایران شروع کرد و الان هشتاد پسر بالای پانزده سال دارد که بصورت روزانه انواع رشته های صنایع دستی را در کارگاههای مختلف به آنها آموزش می دهد. علاوه براین موسیقی و سرود، تئاتر و هنرهای دیگری هم به پسرها آموزش داده می شود. این شروع کار من با این بچه ها بود.»

🤝 ایدهی ارکستر ملی ویژه ایران(لگاتو) چطور شکل گرفت؟

«به دلیل علاقه شخصی من به موسیقی از دوران کودکی و آشنایی با سازهای آکاردئون و پیانو، علاوه بر روانشناسی، دوره پودمانی دانشگاه موسیقی و کنسرواتوار موسیقی را دررشته پیانو گذراندم و بعد از آن از ۱۳ سال پیش تصمیم گرفتم با تلفیق روانشناسی و موسیقی فعالیتهای موسیقی درمانی را برای مدد جویان به کاربگیرم. ابتدا هدفم فقط درمان بود و تمام فعالیت هادر همین راستاانجام می شداما به تدریج متوجه استعداد موسیقی بعضی از مدد جویان شده و سعی کردم برنامه ریزی منظمی برای آموزش این عزیزان انجام بدم.

به همین منظور مدتی موسیقی های خوب کلاسیک برای آنها پخش کردم تا قدرت شنیداری موسیقی شان تقویت شده و بعد از آن آموزش سازهای عرف را شروع کردم. در این مسیر به تدریج روشهای جدید برای آموزش نتخوانی به آنها کشف شدو بعد از گذر این سالها و تمرینات مستمر، حالا بچه ها با نواختن خیلی از سازها از جمله؛ پیانو، کاخن، انواع فلوت، گیتار آگوستیک، گیتار بیس، ملودیکا، ارگ، انواع بلز و ... آشنا شده اند.

بعداز تکنوازی نوبت به گروهنوازی رسید که آن هم آموزشها و سختیهای خودش را داشت. مدت زیادی طول کشید تا بچه ها دونوازی و بعد کار گروهی را یاد بگیرند.

پس از گذشت چند سال و به ثمر رسیدن و دیدن اجراهای موفق گروه موسیقی پسران بهکوش، باخودم فکر کردم سرزمین ما یک ار کستر ملی دارد چرااز نوع ویژه اش را نداشته باشد؟ با همین فکر در چندماه طرحش را نوشتم و ابتدا با کارشناس هنری بهزیستی کشور؛ خانم دکتر فخری در میان گذاشتم. ایشان خیلی استقبال و برای حمایت اعلام آمادگی کردند. سپس گروه موسیقی «لگاتو» در اداره ی ارشاد گرگان ثبت شد و مدتیست که تمرینات خود را شروع کرده است.»

لگاتو به چه معناست و چه هنرمندانی، از کجای ایران در آن مشغول به فعالیت هستند؟

«لگاتو یک اصطلاح موسیقی و به معنی متصل و پیوسته نواختن است. از آنجا که اعضای این گروه از شهرهای مختلف ایران گرد هم جمع میشن، این اسم به نوعی اتصال و پیوستن اعضای گروه رو به هم تداعی می کنه. در این گروه فقط افراد معلولِ کمتوان ذهنی و سندروم داون می توانند عضو شوند و به عزیزانِ جسمی حرکتی و دیگر معلولیتهاان شالله در گروههای دیگری پرداخته خواهدشد. در حال حاضر علاوه بر پسران موسسه بهکوش، چند نفر خواننده از نور و بابل و کردستان داریم و گروهی از نوازندگان از تهران،

گیلان و شیراز ما را همراهی می کنند. گروه کُر دختران همدم هم هستند که با صداهای زیبایشان ما را همراهی می کنند. من برای شناسایی بچههای بااستعداد معمولا سفر می روم و سعی می کنم در خانواده ها و مراکز هنرمندان و بااستعدادها را پیدا کنم. از هرجای ایران که کسی معرفی شود ما استقبال می کنیم.»

چط ور با موسسهی همدم و دختران هنرمندش آشناشدید؟

«سه چهارسال پیش که بابچه های موسسه بهکوش به مشهد آمده بودیم، به دعوت خانم آراسته از موسسه همدم بازدید کردیم، در کنار بازدید از کارگاهها و بخشهای مختلف موسسه، گروه موسیقی همدم بسیار قابل تحسین بودند و همان اول رقابتی بین پسران ما ودختران گروه موسیقی همدم شکل گرفت و باهم همنوازی کردند و آواز خواندند که این تجربه و خاطرهی بسیار زیبایی را رقم در ذهنم بود و باخودم فکر می کردم که این همه دختر هنرمند اینجا بودند و من خبر نداشتم، بنابراین ممکنه در موسسات یا خانوادهی دیگر افرادی از طیف کم توانان

ذهنی باشند که آموزش دیده اندولی هنوز شناسایی نشده اند. در واقع این موضوع هم در شکل گیری ار کستر ملی ویژه ایران نقش زیادی داشت و از آن زمان سعی کردم افراد بااستعداد بیشتری را پیدا کنم.»

🧇 تاكجاها پيش رفتهايد؟

«بعداز هماهنگی با شهرهایی که بصورت مشترک همکاری می کنیم قرار شده که هرسه ماه یکبار اردوهای یک هفته ای برگزار کنیم تا اعضای گروه که جدا از هم تمرین کردهاند بتوانند در کنار هم کار کنند. براین اساس قرار است اولین میزبانی با لطف و عنایت مدیر کل بهزیستی آستان گلستان؛ آقای دکترغفاری و همراهی معاون توانبخشی بهزیستی استان گلستان؛ آقای سلمانی در گرگان برگزار می شود و با صحبتی که شده معاون توانبخشی بهزیستی استان خراسان رضوی هم برای اردوهای بعدی اعلام آمادگی میزبانی کردهاند و تهران و دیگر شهرستانها هم شهرهای بعدی برای بر گزاری دورهها خواهند بود. زحمت اصلی این کار بر دوش مربیان و مدیرانی سست که با بچهها در نقاط مختلف ایران کار می کنند؛ از جمله خانم پروین مدیرمر کز پروین درشهر نور، خانم ندا دهناد درشیراز، خانم نقوی مربی موسیقی در مشهد و موسسه همدم. به هرحال ما الان در مرحلهی تمرین هستیم و امیدوار هستم بزودی آمادگی و فضای اجرا فراهم شود.».

🤝 از خاطراتی که بابچه ها دارید بگویید؟

(خانم گیلاسیان کمی فکر می کند و بعد با لبخند می گوید)؛ «
چند سال پیش گروه موسیقی بهکوش دعوت شد به تهران برای اجرای
موسیقی در مراسم رونمایی عملکرد یونیسف. بعد از اتمام برنامه رییس
یونیسف در ایران که یک آقایِ محترمِ سیاه پوست بود در حالی که به
شدت تحت تاثیر قرار گرفته بود به پشت سن آمد تا از پسرهای ما تشکر
کنند ایشون با خوشحالی با بچهها دست میداد وبا شوق و هیجان میگفت:
« Tank you... Tank you »، یکی از پسرهای بهکوش که قبلا
چند تا از لغات انگلیسی را یاد گرفته بود برای ابراز احساسش رفت جلو
و در حالیکه دست میداد، چند تا لغت رو با هم ترکیب کرد و گفت:
و در حالیکه دست میداد، چند تا لغت رو با هم ترکیب کرد و گفت:
تخته سیاه هستید. »، ما بهت زده بودیم و نمی دونستیم چطور باید ماجرا
رو جمع کنیم ولی نماینده ی سازمان ملل در حالیکه به شدت و با صدای
بلند می خندید جواب داد:

« yes. you`re right!... you`re right... I`m a black board = درست میگی!... درسته! من یه تخته سیاه هستم....». دوستان سازمان ملل تعریف می کنند که ایــن آقا تا مدتها از این خاطره به خوشــی یاد کرده است.»

🧇 دنیایی که در کنار این بچه ها دارید چگونه است؟

«من بیشتر از آنچه بخشیدهام، دریافت کردهام. زندگی با این بچهها نگاه مرا به اطرافم تغییر داده است. الان مدتهاست معلولیتشان را نمی بینم و این باعث شده که سعی کنم با قضاوت کمتری زندگی کنم. بخاطر احساسات و رفتارهای صادقانه و قشنگی که از آنها دریافت می کنم حال خوبی دارم.

خواهند رفت مثل همه ار کسترهای حرفهای. در این مسیر موسسات و خانواده ها باید تشویق شوند تا فرزندان شان را به سطح مناسب برای قرار گرفتن در این گروه

همچنین از افراد توانمند درزمینه ی مالی انتظار دارم چه به عنوان خیر و چه به عنوان اسپانسر گروه لگاتو را همراهی کنند چرا که این هدف جز با حمایت مالی گستر ده و دقیق میسر نمی گردد.

جا دارد از همهی عزیزانی که به هرشکلی همراه لگاتو هستند کمال تشکر را داشته باشم؛ از خانم دکتر فخری؛ کارشناس دلسوز هنری سازمان بهزیستی. از خانم آراسته که مرا با موسسه همدم آشــنا کردند. از آقای سلمانی که علاوه بر سمت اداری خود (معاونت توانبخشی استان گلستان) یکی از همراهان خوب لگاتو هستند. از مربیان خوب و دلسوز موسیقی درشیراز، مشهد، گرگان و گیلان ازمديران خوب مراكز؛ خانم دكتر حجت و آقاى شيرازىنيا (مدیران محتمر مرکز همدم) که فرصت همراهی را فراهم آوردند و به فرهنگ و هنر بها مـــی دهند ، مدیریت مرکز پروین درشهر نور که علاوه بر مدیریت، زحمت آموزش رو هم به عهده دارند و از مدیربرنامه های گروه لگاتو آقای فرهاد قاسمی. امیدوارم لگاتو پیوسته و همواره با همراهی تمام فرزندان کم توان ذهنی این سرزمین در حال نواختن باشد و پیام آوری باشد برای رسیدن به صلح و آرامش و مهربانی در سراسر جهان.» خیلی از چیزهایی که آدمها در عرفان و کلاسهای یوگا و مراقبه جستجو می کنند در کنار این بچهها می توان پیدا کرد که مهم ترین آنها زیستن در لحظه است. توجه همراه با مهربانی و صداقت چیزی ست که این بچهها بی دریغ می بخشند. »

پ در مورد مجله همدم نظری ندارید؟

«به نظرم همه چیز مجله خوب است؛ هم از نظر محتوا و هم طراحی که می تواند برای هر کسی جذاب باشد. فقط جای مطالب و نوشته های خود بچه هادر آن خالی ست. حتی از سراسر ایران بچه هایی هستند که می توانند مطالبشان را بفرستند و برای همه خواندنی و جذاب باشد...» (بخشی در مجله همدم باعنوان «نامه های رسیده» وجود دارد که آماده ی دریافت مطالب عزیزان است)

🤝 آیا مطلبی هست که پیش از پایان گفت و گوبفرمایید؟

«بله...می خواهم یادآوری کنم که یکی از مهم ترین اهداف گروه لگاتو اشتغال زایی برای اعضای گروه است. پس از اتمام تمرینات یک ساله برنامه ریزی برای اجرای صحنه ای به شکل تورهای کشوری و حتی خارج از کشور در حال پیش بینی ست و در زمان اجرا با هر کدام از نوازندگان و خوانندگان براساس توانایی هنری و درجه ی اهمیت در گروه قرارداد مالی بسته خواهد شد. بنابراین در حقیقت با شکل گیری گروه لگاتو قراراست حداقل ۲۰ کم توان ذهنی به شغلی دست یابند که شاید خیلی از افراد با بهره هوشی نرمال هم طالب آن هستند. همچنین قرار نیست لگاتو گروهی باشد که فقط تعدادی افراد خاص در آن فعالیت کنند، بلکه باید فرصت و بستری باشد. برای همه کم توانان ذهنی هنرمند. افرادی خواهند آمد و افرادی